

מסורת הש"ס

(ב) פסוקים: יחזקאל: סח, סח, ע"ב
 וספסלה יחזקאל פ"ד ע"ב
 (ג) יחזקאל: סח, ע"ב
 (ד) יחזקאל: סח, ע"ב
 (ה) יחזקאל: סח, ע"ב
 (ו) יחזקאל: סח, ע"ב
 (ז) יחזקאל: סח, ע"ב
 (ח) יחזקאל: סח, ע"ב
 (ט) יחזקאל: סח, ע"ב
 (י) יחזקאל: סח, ע"ב
 (יא) יחזקאל: סח, ע"ב
 (יב) יחזקאל: סח, ע"ב
 (יג) יחזקאל: סח, ע"ב
 (יד) יחזקאל: סח, ע"ב
 (טו) יחזקאל: סח, ע"ב
 (טז) יחזקאל: סח, ע"ב
 (יז) יחזקאל: סח, ע"ב
 (יח) יחזקאל: סח, ע"ב
 (יט) יחזקאל: סח, ע"ב
 (כ) יחזקאל: סח, ע"ב
 (כא) יחזקאל: סח, ע"ב
 (כב) יחזקאל: סח, ע"ב
 (כג) יחזקאל: סח, ע"ב
 (כד) יחזקאל: סח, ע"ב
 (כה) יחזקאל: סח, ע"ב
 (כו) יחזקאל: סח, ע"ב
 (כז) יחזקאל: סח, ע"ב
 (כח) יחזקאל: סח, ע"ב
 (כט) יחזקאל: סח, ע"ב
 (ל) יחזקאל: סח, ע"ב

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הוצ' והוצ'ה והתלוצץ וכו' ונעמא מפרש כפ"ב דמגילה: (ב) ד"ה בעל קר וכו' איכל טהרות הפ"ד וחיובית לנו ביום נחמק:

גליון הש"ס

יחסי ד"ר א"ן אייזנשטאט
ובני אמונה לנביא משה
שבת ע"י ע"י דף ע"י
משה ד"ר ע"י דלרשימה:
ד"ר ד"ר ח"י ובני יחסי
למבול ברושטשטע. ע"י דף
ק"א ע"י מוס' ד"ר לא ע"י:

מוסף רש"י

עובליהן ביום. ודלף
 ומחללי ביום חשביי ביה
 נחם וני ירמיה ^א ברה
 ויורלה עובליה.
 נה דנחם נפשת יום תחם
 נחמה כל שנה
 מיה נה דנחם נחמה ^ב ונחם
 בדיקתה הויה. דמחן
 אלום כול נח מחויל ^א ו
 סתה ליל כלני ^ב ונחמה
 בן קנן הויה לרעה
 אביר. שטח נח כלני
 ויהא ענין ליל כן ואני
 עמד ענין כלני חר
 תלוי לנפשו ירמיה ^א ו
 לרעה דמשה עביר
 חלי נח דנח שטח
 נחמה נחמה
 שטח שטח ^א ונחם
 עביר. ענין נחמה ^ב ונחם

פנות ערב ירחץ במים ודגרים
האדינא ליסתי עד למחר.
מ"ל כדי שיעריב שמשו ציוס
היללה לא יהא לו הערב שמש

מבילה בזמנה לאו
סבר מבילה בזמנה
וסבר ר' יוסי מבילה
הוב והזכה המצורע
וטמא מת מבילתו כיו
בילה בעל קרי טובל
ר' יוסי אומר מן המנהג
למבול ההוא ר' יוסי ב
דייה מבילה באחרונה
לכבות אין אומרים לו
שארין שביתתו עליהן
אין שומעין לו מפני
א"ר אמי בדליקה ה
אינו מפסיד נימא מ
לכבות אין אומרים לו
שארין שביתתו עליהן
ליה הא כל המכבה א
אימא סיפא אל תכבה
המכבה אינו מפסיד
אלא ימהא ליכא למש
ונפלה דליקה בחצירו
כשיחין ובאו אנשי
לכבות מפני שאפטר
ולא הניח מפני כבו
נס וירדו נשמים וכי
אחד מהן שתי סלי
חמשים וכששמעו חס
היה צריך לכך שהו
לכבות אין אומרים
אבל יקמן שבא לכבות
ששביתתו עליהן: שמ
נבלות ב"ד מצווין על
יוחנן "בקמן העושה
גבי נכרי דקא עביד
שרי נכרי לדעתיה
מתני' יוכופין קערה
שלא תאחוז בקורה וע
עקרב שלא תישך א"י
לפני רבן יוחנן בן זכא
לו מחטאת: **גמ'** רב
אבא ורב חנן בר רבא
נשיקא לרב יהודה

מחמרים לו ככה. רבנן גזרו על
הם. אין צריך למחות בידו אלא
עליון דישלח אינו מחזיר על
ככה הוא דלא אמרין ליה.
וינו מספיד כו'. ונכרי מדעתיה
אמרין ליה. שפתי צריך מחמרים
דבר נמי לא משתרי דאי גילוי
צריך למחות: אלא מהכא ליכא
בזה דוקא אלא חדא מינייהו
והא וקא רדיגני הי מינייהו
אמרין: אפטרופוס. מחמרי על

יום דין מלווין להפרישו. ומקשה
השני בשם דבר טלי וטליא לטיילי
נכרי אדעתיה דנפשיה עבד.
רס: על גבי הנר. ונבלד שלא
דאמר אין כלי נטל אלא לדבר
היה עקרב רץ אחריו איני יודע

בל כתבי פרק ששה עשר שבת

קבא.

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

רַב גַּסִּים גֵּאוֹן

ההיא ר' יוסי בר' יהודה היא דתנאי ר' יוסי בר' יהודה אומר דייה לטבילה באחרונה. משכחת לה במסי נדה כפרק המספלות. שמעתי מינה קטן אוכל גבילות בית דין מצווין עליו להורישו. מאי דשקלינן וטרינן? תא מילתא איתא במסכת יבמות כפרק חרש שנשא פיקחת.

רבינו חננאל

[illegible]

הרב רבי' ה' יוסי אומר מן המנהג ולפעולה אינו צריך להאבד.
וכן גירסת רש"י ור"ת אבל לא גרסי' אינו יכול לטבול דאפי'
מזמן דסבר טבילה בזמנה לאו מצוה ש"י לטבול כדמשמע בסוף
מסכת יומא (דף פז:) דפרקי' לרב דאמר תפלה נעילה פטורה של

כלילה והתנאי אור יו"ה כ"י נעילה
 מתפלל שבע ותמוהה עברית כ"י
 ומשני תנאי היא דמניח כל חייבי
 טבילות טבילתן ביום נדה ויולדת
 טובלין כלילה בעל קרי טובל והולך
 עד המנחה דסבר תפלת נעילה
 כלילה וטבילה בזמנה לאו מזוהר
 יוסי אומר כל היום כולו טובל
 דתפלת נעילה ביום אלאמא א"ג
 דת"ק סבר דטבילה בזמנה לאו מזוהר
 אפי"ה קתני כל חייבי טבילות טבילתן
 ביום אפי"ה טמא מה וטמא שרץ שאין
 לריינין טבילה תפלת יסולין לעצול
 והא דפירש בקונטרס דר' יוסי דבר
 דאמר תפלת נעילה כלילה לא דק
 דנעילה יומא (דף פ"ה) פירך מהך
 דרייתא דר' יוסי אדר"י דהכא קאמר
 מן המנחה ולמעלה אפי"ה לעצול
 ובהאי קאמר כל היום מנחה דהכא
 איירי בדללי כבר תפלת נעילה והתם
 דנלא ללי ובטולו רבי יוסי דלא כרבי:
רבי יוסי בר' יהודה היא (דף פ"ה)
 א"כ כפליה יומא (דף פ"ה)
 מנא ליה לרב דההוא ת"ק דברייתא
 קמייתא דקאמר דנעל קרי טובל עד
 המנחה דמי כוונתה תפלת נעילה
 כלילה אחר חייבי דללי וטבילה
 בזמנה לאו מזוהר ור' יוסי סבר מזוהר
 ותנא קמא דהכא הוא ר' יוסי דהתם
 ויש לומר דסבר דר' יוסי דהכא
 ודהתם קממחא דתנא הוא ותרייהו
 רבי יוסי דרבי יהודה דלירי טבילות
 בעל קרי ביו"ה וא"כ קשיא ר' יוסי כ"י
 יהודה אדר' יוסי כ"י יהודה וע"כ אית
 לן לשנויי אה דללי והא דלא כלי:
אין אומרם לו בבה. אפי"ה בפרק
 דרבנן אמירה לגכר שבות
 כדאמרין לקמן בפרק שואל (דף ק"ג)
 לא יאמר דהם תבירו שבור לי
 פועלים כ"י דמוקד הדור (דף ק"ג)
 וכן מוכח בפרק שואל (דף ק"ג) גבי
 ימימי תמימי מגו ביתא:

אלא מהא זיכא למיטשע מינה
מימ קי"ל כ"י חמי וזינרשמי
אמר שעשה ר' חמי מעשה כזה:
שמע מינה קטן אויב נבולות בית
דין מצוין זעליי להפרישו.
ז"ל דמוקי מתניין כרבי יהודה דאמר
מלאכה שאינה צריכה לגופה חייב
עליה או כר"ס וכושרין לאותו כינוי כגון לעשות פתחין דבאסורא
ברבנן מוכח פסקא חרש (יבמות קיד.) דלין ב"ד חמיון להפריש
נראה דמייירי בקטן שלא היגע דמיוק דבהגיוע דחמיון כיון שחייב
לחבו כ"ס דלרין להפרישו שלא יעשה עבירה וכל הנהו דפריך
ביבמות הוה מלי לשטיי כשהגיע לחמיון אלף דיעחא ליה לאוקומי בכל
ענין והא דבעי לאחיוי חמיון דלין ב"ד חמיון להפרישו מדקתני
שמיט וינק וולקו וקמי ובעדו אסור שמעמ דוקא גדול אלף כלל קטן
זעליי כהגיוע חמיון שרי הכס עיי' גדול אלף דוקא רב עושנין דא
ומסקנא מפרש טעמא משום דתסח מיטק מסוכן הוא אלף חלב
והאי טעמא לא שייך אלף כגון שמיט או שלם שמיט:

ג' (וּיִחַן) דְּלֹאֵר בְּיָמֹת (דף קד). לְרֹבֵה בַּר בַּר חֲנַה דְּלִירְכֶּסֶה לִּיהָ
 תָּמִיד לְחַיִּי מִשְׁמֵי לְהוּ מִיֵּיחִי לְהוּ: **עַל דַּעַם אֲבִיו**. בְּקִשְׁן שִׁדְעָה בְּחִזְקָן
 וְפִילֵי יוֹדַע שָׁטָח לוֹ לִישְׂרָאֵל הוּא לְהַנָּחָה עֲלָמָה מִתְכַּוֵּן שִׁדְעָה שְׁלֹ
 יִכְבֵּה, וְאֶשְׁרָפִי שֶׁטִּטֵּל כָּלִי לְהַנָּחָה קוֹרֵה שְׂאִינָה וְיִטְלֵהָ בְּשִׁנָּה הָא
 טַל וְשִׁינָה בְּזָרִיק מִלְּקוֹמוֹ: **מַעֲשֵׂה בָא**. כְּפִיתִי כָּלִי עַל עֶקֶר: **בַּעֲרֵב**.
 אִם חַיִּב מִשּׁוֹם יָדֵהָ אִם לֹא וְחוֹשְׁשִׁי לְיֹמֵר חַיִּב חֲטָאָה הוּא:
 ג'.

אויסגאנג און אונזערע
אויסגאנג און אונזערע